

HO HAUREM VIST TOT!

I ara, qui gosarà negar la Resurrecció dels Morts!...

La revolució al camp

Tota la maquinària agrícola, a mans del Sindicat

Si bé es del coneixement de tot-hom, que a la majoria dels pobles, es féu el repartiment de terres, — actualment en resten, alguns, que tenint la terra millor, els respalla leviles, dels amos, han sabut sustituir-lo a les mil maravelles (un dia en parlarem) — no es pogueren pas repartir a troços les maquinàries — encara que poques — dels propietaris o dels grans Masovers.

Es doncs aquest, el problema que tenen plantejat, els pagesos pobres, de les nostres comarques. Cal, doncs, donar-li una sol·lució.

Es naturalíssim, entenem nosaltres, que la maquinària Agrícola — tractors, segadores, batedores, etc. han de servir per a tots els agricultors. Però si les màquines continuen, a mans de particulars, serà sempre en perjudici de la comunitat. No cal pas dir que els monopolitzadors de la maquinària al camp són, en termes generals, els masovers grossos. Aquests, amb l'egoisme, que els caracteritza aspiren al rol de suplents de l'antic «amos».

La maquinària agrícola igual que la terra, ha de complir una funció-social, i es per això que propugnem perquè la màquina sigui propietat Sindicat Agrícola de cada poble. Aquesta serà l'única manera de garantir el treball als camperols als quals s'han repartit terra.

Com riuriem, els que per les raons exposades poguessin segar i batre aquesta collita amb maquina-

ria, mentre els altres ho fessin amb la típica dalla;

Quin resultat més bonic el seu! Mentre la resta, no podria viure, els altres anirien enfortint el seu «reconet». De cap manera els camperols poden tolerar, que passi això.

Els Sindicats Agrícoles, tenen l'obligació, d'apoderar-se, de tota la maquinària del poble, i ésser ells qui en disposin per tal que tant els uns com els altres, puguin treballar amb l'avenc que la tècnica ha posat a mans de la classe treballadora, sense distincions de cap mena.

Ningú, amb més dret, que els Sindicats Agrícoles, organismes oficials ha de disposar de les màquines. Propugnar el contrari fóra desitjar el retorn dels vells privilegis i dels antics propietaris, canviats de nom, però molt pitjors perquè haurien de fer-se rics.

El pagés pobre es veuria precisat com sempre, de caminar a remolc, dels pagesos grossos.

Una vegada perquè li deixés el tractor; l'altra perquè li deixés la segadora. A fi de compte, avorrit sempre de tant pidolar, abandonaria la terra amb la gran satisfacció del nou ric.

Cal, doncs evitar que això es produeixi.

La maquinària a mans dels Sindicats Agrícoles. Es la sol·lució més encertada a un dels problemes més candents que té plantejats avui, el camperol.

A. Ferrer

Veus de les trinxeres

El P.O.U.M. mantindrà sempre ben SOCIALISME

El 19 de juliol el capitalisme es llançà al carrer per a clavar la seva urpa negra d'esclavatge i misèria en la carn adolorida del proletariat. El tronar dels canons i tableteig de les metralladores despertà al poble que encara somniava amb la victòria que

amb la sang d'octubre havia lograt el 16 de febrer, i al veure l'engany d'aquesta es llançà amb fúria al carrer, per aixafar-los a tots i aquesta vegada lograr llur completa llibertat fent la revolució.

La terra s'estremeix de dolor, rius

de sang corren per ella... destrucció, misèria, dolor, per totes les parts, però el poble fa aquest sacrifici amb resignació i heroisme perquè sap que d'aquestes ruïnes en sortirà un poble nou de llibertat i de justícia.

I a les capitals s'aixecaren aquelles barricades famoses en la història de les revolucions, per ésser l'arma que el poble gairebé indefens, es val per a contrarestar les poderoses armes de l'enemic.

Les barricades de la llibertat!

La revolució està en marxa i el poble vibra d'entusiasme, cants proletaris i visques a la revolució surten de tots els pits; és el despertar d'un poble que obté la seva llibertat. Però els obrers en aquells moments d'entusiasme no volgueren prendre el poder, foren massa nobles, cosa que eris havia de costar car. No veieren que molts d'aquells que aixecaven el puny i cridaven visca la revolució treballaven a la sombra per a ofegar-la.

Passats alguns dies començaren a dir que lluitaven per la democràcia, després dia per dia han anat guanyant posicions, i quan han cregut el moment més oportú s'han llançat al carrer, però el tret els hi ha sortit per la culata, perquè tots els obrers com un sol home, s'han llançat al carrer per a no deixar-se prendre llurs conquestes obtingudes amb tants de sacrificis i amb tanta sang.

Tornà a renèixer l'esperit revolucionari que animava les glorioses jornades de juliol.

Fracassat l'intent, la contrarrevolució arremet amb fúria desesperada contra el P.O.U.M. perquè veu en ell al Partit de la revolució. Vol ademés culpar-lo dels fets sagnants succeïts, sabent de sobres quin és el vertader culpable. Lladren plens d'ira que ha arribat el moment d'acabar amb nosaltres; en una paraula, ens volen fer claudicar.

Infeliços! Podem dir que el P.O.U.M. que no va claudicar davant la burgesia, no ho farà ara davant els lladrics d'uns vils traïdors.

Lladres miserables, lladreu quant volgueu que el P.O.U.M. mantindrà sempre ben alta la bandera roja del socialisme, i vinguin d'on vinguin els atacs per més forts que siguin, ens mantindrem fermes en el nostre lloc i complirem amb el nostre deure. Solament la mort podrà fer-nos desistir dels nostres anhels de portar la classe treballadora al poder. I si aquesta vegada vencé la revolució, no ens desanimarem per això, tornarem a començar de nou, tenim fe i constància que a la fi la victòria ha d'ésser nostra.

Però no triomfarà; a l'horitzó d'Espanya s'hi vessllumà una nova aurora, que no és de república burgesa, sinó que és de República Social.

JAUME BRUNSO

Ballestar (Osca), 16-5-37.

Refresquem la memòria.....

Unió General de Treballadors
Estatuts - art. 2.^{on}

La U.G.T. en virtut de les diferents tendències ideològiques i doctrinàries sustentades pels obrers afiliats a les organitzacions federades, és una organització completament democràtica, i a tal fi declara: que els afiliats tenen completament dret de fer propaganda de llurs especials punts de mira sense altre limitació que la calúmnia contra els principis i acció de la Unió General».

Editorial

El P.O.U.M. i la U.G.T.

Es francament curiosa la posició adoptada per la burocràcia staliniana que monopolitza la U.G.T., envers els treballadors revolucionaris que militen al P.O.U.M.

Creuen haver trasplantat a la U.G.T., el mateix tipus d'organització que impera als rengles del Partit ex-comunista. Fer dels sindicats un apèndix del sectarisme stalinista és, avui per avui, el somni de tot bon psiquista. Es una manera elegant de posar-nos a les ordres de la G.E.P.C.I. per tal de llimar diferències entre els de la facció i nosaltres, i facilitar la prompta signatura d'un armistici.

La presència dels nostres militants als sindicats ugetistes és, un notori destorb per al desenvolupament regular de l'estratègia staliniana.

La fòbia contra nosaltres té concrecions tan eloqüents com per exemple la del Sindicat de la Fusta de Barcelona. Des de temps immemorials aquest ram està dirigit per vells poumistes que s'han guanyat a pòls els llocs de responsabilitat que desempenyen. Desautoritzats repetidament pel Secretariat regional — Secretariat fantasma — convocaren una Assemblea amb les màximes garanties de legalitat orgànica. Intervingueren delegats del Comitè Nacional i del propi Comitè Regional, els quals si quelcom d'anormal constataren fou les mil traves fetes i pastades pels militants psiquistes. Per aclaparadora majoria, triomfà la candidatura revolucionària.

«Les Jornades de Maig» han servit a la contrarrevolució per revifar l'ofensiva contra l'autèntic proletariat de casa nostra.

El que fou una miserable provocació, pretenen endosar-nos-ho com una premeditada maniobra feixista. Es la sempiterna tàctica del stalinia cent per cent que especula amb les tragèdies més sagnants.

El reformisme planeja: «aprofitarem l'avinentesa per lliurar-nos de la pesadilla poumista». Els propòsits són dignes del laboratori ex-comunista. No cal que maldir; aquesta vegada els responsables són de tothom coneguts i no aconseguiran fer entrar el clau per la cabota.

Cada dia guanya més actualitat la frase lapidària d'Hernández Zancajo. La U.G.T. catalana és objecte de compravenda política per als mercaders reformistes. El P.S.U.C. és l'ombra del centralisme burocràtic que ha empronat la sindical per tal d'utilitzar-la de trampolí en benefici exclusiu d'un interès antiproletari.

Res més lluny de la voluntat sobirana del capítell que el respecte natural als propis Estatuts ugetistes. La seva norma de conducta no té altra limitació que les conveniències sectàries.

Parlar de democràcia és demanar la lluna. No hi fa res que una Declaració de Principis proclami que: «La Unió General de Treballadors d'Espanya és una institució eminentment de productors organitzats per grups afins d'oficis i professions liberals que, per tal de mantenir-se en sòlida connexió, respecta la (Segueix a la pàgina 2)

EDITORIAL

El P.O.U.M. i la U.G.T.

(Ve de la pàgina 1)

més àmplia llibertat de pensament i de crítica dels seus components, sempre que siguin dintre l'orientació revolucionària de la lluita de classes".

Per als actuals escarcellers de la U.G.T., el pitjor delictes que hom pot cometre és adaptar la conducta a l'orientació revolucionària que prescriuen els seus Estatuts.

El G.E.P.C.I., que en bona doctrina sindical hauria d'ésser-ne foragit, és, avui, l'amo suprem de la U.G.T. Fa gràcia; però és així: un gremi de burgesos governa una organització eminentment de productors.

No solament han passat per damunt de les essències revolucionàries sinó que pretenen fer cas omís de l'article segon, segons el qual "tots els afiliats tenen completament el dret de fer propaganda de les diferents tendències ideològiques i doctrinàries que sustentin sense altra limitació que la fidelitat als principis de la Unió General".

Es més, els obrers que no accepten la ideologia antiugetista —per tal com és la negació de la lluita de classes— predicada a tort i a dret pels flamants líders del G.E.P.C.I., són automàticament excomunicats.

La sort dels nostres sindicats no poden continuar a mans dels enemics de la classe treballadora. El sindicat és una eina contra la burgesia i no per defensar-la.

La nostra consigna és més que clara, diàfana. No acatem altre veredictes que el de les Federacions d'Indústries, dels Congressos i de les Assemblees sindicals. Es hora que parli la base!

El nostre II Congrés

El P. O. U. M. celebrà el seu I Congrés, el de constitució, com a conseqüència de la fusió del Bloc Obrer i Camperol i l'Esquerra Comunista, el 29 de setembre del 1935.

Ara al celebrar el seu II Congrés es trobarà mancat de la presència corporal del que fou el nostre volgut Secretari General, camarada Maurín, i diem corporal, perquè el seu esperit i influència hi seran presents, com viva és la seva obra, el P. O. U. M.

Durant la vida del Partit, han ocorregut aconeximents que han canviat la cosa d'Espanya. La victòria electoral de Febrer del 1936, la sublevació militar-feixista del 19 de juliol, la guerra civil que l'aixecament provocà els aconeximents desenrotllats a Catalunya, ens prestaran a establir un balanç interessantíssim.

Es presenten davant nosaltres problemes de capital importància per a la vida del P. O. U. M. i de la Revolució. El nostre Partit és difamat i calumniat pels reformistes tradicionals i pels stalinians, que en virtut del viatge que el "genial" Stalin ha donat a la III Internacional ha estat col·locada a la dreta de la II per a substituir a la nació. La II Internacional va morir a conseqüència d'una guerra. (Guerra Europea 1914-1918) i nasqué a l'escalf d'una Revolució (Russa 1917). I ara han tingut d'ésser testimonis la guerra civil i la Revolució espanyoles, de la mort de la Internacional fundada per Lenin.

El nostre Partit ocupa el mateix lloc que en 1917 ocupava el partit bolxevic. Els Kerensky, els aspirants a Noske, s'han unit per a estrangular la Revolució. I en torn del P. O. U. M. s'han ajuntat els que volen portar el triomf al proletariat espanyol, a llur meta als treballadors: al Socialisme.

Pretenen, els que ens calunien que existeix un divorci entre els òrgans del Partit i llurs militants. El Congrés servirà per a donar el desmentiment més rodó. D'altra

part, d'ésser així, el nostre Executiu aniria postergant la celebració del Congrés fins aconseguir que no es celebrés. I ha estat pel contrari, el C. E. que ha demostrat més interès per a què el Congrés tingués lloc a la més brevetat possible.

El P. O. U. M. es regeix pel centralisme democràtic. Això ens dona la garantia de què podem exercir lliurement la crítica. Sense crítica no hi ha Partit i sense Partit no hi ha, no pot haver-hi victòria Revolucionària. I el P. O. U. M. ha de convertir-se en el director de la Revolució espanyola. Per això devem treballar tots els que formem en ell. Han estat repartides ja les tesis: Polítiques, Internacionals, Agràries, Sindicals, Econòmiques, etc. Han estat formulades per algunes de les cèl·lules que formen el P. O. U. M. les contratesis que igualment han estat impreses i repartides.

Des de fa dies, compaginant llurs activitats, els nostres militants treballen activament en la discussió de les Tesis formulades. L'apassionament, l'interès, l'afany de trobar la línia justa, posa en les discussions de les cèl·lules la mostra de la nostra responsabilitat.

Des de juliol el P. O. U. M. ha adquirit un gran desenrotllat des del punt de vista numèric. La discussió de la Tesis servirà per a la formació política revolucionària dels recents ingressats.

No podem amagar que el II Congrés serà un Congrés Històric.

Depenen d'ell, tant com la futura vida del Partit, la de la Revolució.

Confiam en què, adonant-se'n, totes les Seccions de la regió catalana i llewantina enviaran la seva delegació directa al Congrés. Cap de les Seccions deu trobar-se sense representació. La importància vital del Congrés exigeix que en ell s'hi trobin representades totes les forces que componen, que formen el P. O. U. M.

A. C.

VIDA DEL PARTIT

Escolten, cada dia, a un quart de vuit del vespre el Diari Parlat "L'ESPURNA", radiat des de

l'Emissora gironina

Secretariat Femení del P.O.U.M.

Es prega a totes les companyes del Secretariat Femení del P.O.U.M., que assisteixin a la reunió que avui dissabte, a les 7 de la vetlla, tindrà lloc en el nostre local.

Davant la importància dels assumptes a tractar no hi manqueu. El Secretariat.

Socors Roig del P.O.U.M.

Companys:

La nostra revolució ha passat per una de les proves més dures, després dels fets de Juliol.

La provocació contrarevolucionària que motivà la viril protesta de tot el proletariat barceloní, ha deixat darrera seu més llàgrimes, més dolor, més companys empresonats.

Els fets ocorreguts a Barcelona, els quals el reformisme, —iniciador del moviment— atribueix a pertorbadors, troskistes, dements, per què els ha demostrat que encara el poble treballador sap allò on va i no es deixarà enganyar fàcilment, posaran a prova una vegada més la voluntat dels militants i simpatitzants del nostre partit.

A fi de socórrer a les famílies dels morts, ferits i empresonats en tot el que ens sigui possible, el Socors Roig del P.O.U.M. de Barcelona ha obert una subscripció a la que devem contribuir tots.

La secció de Girona prega a tots

els seus afiliats que no deixin de portar-hi el seu ajut.

La subscripció queda oberta i podeu passar pel nostre local entregant el donatiu a l'administrador.

Josep Bosch	2 Ptes.
A. Adroher.	5 »
Joan Quer	5 »
Enric Camps	1 »
Santiago Casamort	2 »
Carme Pujol	1 »

ESPORTIVES

FUTBOL

Recreatiu Gironí - Club Esportiu Proletari

Els populars defensors dels colors del «C. E. Proletari» s'enfrontaran diumenge vinent amb els companys del «Recreatiu Gironí», que darrerament ha iniciat una sèrie d'encontres d'envergadura i porta un brillant historial.

No deixem d'entreveure que el partit serà discutidíssim i posarà a prova la valua d'ambdós contendents.

L'encontre es jugarà al camp del «Jovent d'Ara» de Salt i començarà puntualment a les quatre i mitja.

S'aliniaran els jugadors: «Recreatiu Gironí»: Xato, Fusellas, Teixidor, Abras, Rabaseda, García, Nunell, Fàbregas, Arbat, Durán i Lafont.

NOTICIARI

Ales negres a la costa catalana

Quatre trimotors bombardegen Port-Bou i Culera

Comunicat oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

A les 3 hores 50 minuts de la matinada d'avui l'aviació facciosa ha realitzat una nova incursió sobre el poble de Culera, en el seu constant objectiu de destruir el pont del ferrocarril.

S'han presentat 4 trimotors que han llançat unes 30 bombes, quatre d'elles incendiàries, sense produir danys materials, excepte l'aixecament d'un metre de rail del tren. Quatre de les bombes llançades no han fet explosió.

Mentre durava el bombardeig ha estat a l'espectativa a unes 12 milles

de la costa un vaixell que semblava faccios, al voltant d'ell volaren variès vegades els aparells que han realitzat el bombardeig, anant i vinguent del vaixell a la costa.

Després del bombardeig de Culera, els avions facciosos han llençat 12 bombes incendiàries sobre la població de Port-Bou, sense objectiu militar, sense causar cap dany. Els avions han fet foc de metralladora, que ha estat contestat degudament per les nostres.

Girona, 22 de maig del 1937

El Comissari de Defensa de Costes

PEY SARDA

de l'alcaldia una bicicleta trobada abandonada a la Plaça República, i una clau per a ús de mecànic trobada al carrer de Lorençana, que serà lliurada a qui acreditat li pertany.

Ha estat atès al Dispensari municipal pel facultatiu de guàrdia J. Faus, Jordi Bataller, de 37 anys, del Pont Major, d'una ferida tallant a la mà produïda per un ganivet al seu treball de matarife.

Per mancar al disposat per l'alcaldia a pidolar per la via pública, ha estat detingut per la guàrdia urbana Carles Giménez Corza, de 46 anys, solter, domiciliat al carrer de la Rosa, 13, siguent fortament amonestat.

Entrega de certificats d'instrucció militar

No havent efectuat la seva presentació, en Oficines Municipals (Negociat de quintes) al objecte de recollir el certificat d'instrucció militar, la majoria dels individus que formaren part dels Equips d'instrucció d'aquesta ciutat, citats al efecte per mitjà de la Radio i premsa local el dia 27 d'abril últim, apuesta Alcaldia, en el desitj d'evifar-lis perjudicis, aixís com també a fi de rendir compte del resultat d'aquest servei a la Superioritat, els cita novament amb tota urgència.

En cas de no ésser possible presentar-se personalment, pot efectuar-ho un familiar en la seva representació, ja que del contrari seran retornats els certificats a la Conselleria de Defensa de la Generalitat.

Telèfons del P. O. U. M.:

Redacció de L'ESPURNA,

P. O. U. M. i J.C.I., 288

Club Esportiu Proletari, 156

Ràdio Girona

EMISSIÓ DE NIT

A les 19. — Obertura. Senyals horaris pel carilló. Lectura dels editorials o cròniques diàries de *L'Autonomista* i *Front*.

A les 19'15. Diari parlat *L'Espurna* del P. O. U. M. (Informació de darrera hora dels fronts).

A les 19'40. — Emissió del Partit Sindicalista.

A les 20. — Diari parlat C. N. T. — F. A. I. (Informació dels fronts).

A les 20'25. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei especial d'informació de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comunicat oficial de la nit i altres informacions, des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat.

A les 21'20. — Música variada, en discos.

A les 22. — Comunicats oficials dels Ministeris de Guerra i de Marina i Aire, des de Madrid. — Servei d'informacions de R. A. de C. (eventual).

A les 22'20. — Música, selecta, en discos.

A les 23. — Fi de l'emissió.

EMISSIÓ DE SOBRETAULA

A les 13. — Obertura. Senyals pel carilló. — Música variada, en discos.

A les 13'45. — Emissió de la Delegació d'Estat Català, a Girona.

A les 14. — Comunicat oficial del matí i sumari del "Diari Oficial" des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

A les 14'20. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya (eventual).

A les 14'30. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15. — Fi de l'emissió.

La Guàrdia Urbana fa a mans

En un atac al sector de Munguía les forces lleials basques han ocupat Gontramuntro

Consell Municipal de Girona VIVENDA-Recaptació.

Aquesta Conselleria ha acordat perllongar el termini hàbil per a efectuar el pagament del lloguer d'estatges o locals, corresponent al mes de Març passat, per fins el dia 22 dels corrents, inclusiu.

Es recorda la necessitat de que sia presentada la tarja vermella de racionament de pa, als efectes de entrega dels tiquets per al mes de Juny proper, coetàniament amb el pagament del rebut de lloguer.

Girona, el 17 de Maig del 1937

El Conseller de Finances,

J. Verdguer Baró

«Segell pro Infància»

IV CAMPANYA

Degut a les anormals circumstàncies perquè ha passat aquests últims dies Barcelona, a conseqüència dels quals no s'han pogut fer les trameses de segells als Comitès Locals amb la deguda regularitat, el Comitè Directiu Central del «Segell Pro Infància», ha acordat prorrogar el període de venda del «Segell» tretze dies més, i per tant la IV campanya acabarà d'una manera definitiva el dia 13 de juny pròxim.

Al mateix temps, es recorda a tothom que, els segells «Pro Infància» són venuts per tots els Comitès Locals de cada població, a tots els estances de Catalunya, en la majoria de les escoles, en la Secretaria General d'Assistència Social, i en les Oficines del «Segell Pro Infància» (Consell de Cent, 365, telefon 24701)

ESPORTIVES

Girona F. C. — C. S. Sabadell

Degut a la poca activitat futbolística d'aquests dies, el «Girona» ha concertat una sèrie de partits amistosos fins a esperar el torneig «Copa Ajuntament de València». Un d'aquests és amb el «Sabadell».

El «Girona» alinearà el següent onze: Florensa (F), Farró, Torredelot, Tries, Gómez, Madern, Lluch, Trujillo, Babot, Guillermo i Pareira. Començarà a tres quarts de cinc de la tarda.

Còrner.

ESPECTACLES

TEATRE MUNICIPAL

Avui, a les deu de la nit: la comèdia en tres actes de Antoni Paso, **Soltero y solo en la vida**

Demà diumenge, tarda a les cinc: la comèdia en tres actes de Francesc Serrano Anguita,

Papá Gutiérrez

Nit, a les deu: estrena de la farsa còmica en tres actes de Antoni Paso (fill) i Emili Saez,

¡Qué solo me dejas!

Aquest número ha hagut d'ésser soimés a la Censura

BARCELONA

PER TELEFON

Tots els individus pertanyents a les lleves del 1934 al 1936 han de presentar-se dintre de vuit dies

El «Diari Oficial» publica la següent Ordre-circular del Departament de Governació, dirigida als alcaldes dels Ajuntaments de Catalunya:

«Vista la comunicació rebuda del Ministeri de la Governació de República.

He resolt, Comunicar als Alcaldes de Catalunya les següents disposicions: Primer. — Tots els individus pertanyents a les lleves del 1934 al 1936, ambdues compreses, es presentaran dintre el termini de vuit dies a partir de la data de la present Ordre-Circular, a les Caixes de Reclutament a les quals pertanyin o a la més propera a llur residència accidental, sense excusa ni pretext de cap mena. Han de presentar-se, així mateix, els mobilitzats que tinguin concedida pròrroga.

Segon. — Només queden exceptuats d'aquesta disposició els que es trobin actualment adscrits a l'Exèrcit voluntari o a unitats de Milícies degudament controlades amb anterioritat al 17 de febrer propassat. Tots els que no es trobin en aquesta situació hauran de presentar-se immediatament, qualsevol que sigui el servei que prestin, sempre que no es trobin exceptuats expressament per les corresponents Ordres ministerials o els que ho siguin per estat afectats per Indústries de Guerra.

Tercer. — Els que deixin de complir l'ordre d'incorporació, objecte de la present disposició, seran considerats facciosos amb totes les conseqüències d'aquesta declaració així mateix ho seran tots aquells que en una forma o altra contribueixin a obstaculitzar, entorpir o demorar el compliment d'aquesta Ordre-Circular, sigui la que es vulgui la qualitat i comesa que exercixin.

Quart. — Els Alcaldes dels pobles de Catalunya seran responsables del compliment de la present Ordre-Circular dintre llur terme municipal.

Barcelona, 19 de Maig del 1937

El Conseller de Governació,

Carles Martí Feced

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat pel Cap de l'Exèrcit de l'Est al President de Catalunya en el dia d'avui és el següent:

Res de nou al front.

S'han passat als nostres rengles 2 legionaris i 5 paisans.

Aquesta matinada prop de les 4 ha aparegut sobre Culera un trimotor fac-

MADRID

PER TELEFON

Darrera hora de Madrid

Madrid (4'30 tarda). — Impressió d'aquest matí i part de la tarda.

L'enemic ha intentat aquest matí establir punt de contacte per mitjà d'una pasera amb els rebels de la Ciutat Universitària no logrant-ho ja que les nostres metralladores emplaçades als voltants del riu Mançaneres, han netejat a tots els facciosos que s'exposaven massa.

En un cop de mà dels molts que les tropes lleials realitzen, sobre la carretera de la Corunya, han ocupat algunes cases que es trobaven al costat de l'ambaixada de Cuba i que ahir fou agafada a l'enemic per mitjà d'un altre cop de mà.

Aquestes posicions són d'una importància estratègica enorme.

Arribada feliç de refugiats

Madrid (4,30 tarda). — Els nens que el 19 del corrent sortiren en camions cap a Albacete han arribat avui sense novetat. Han estat rebuts carinyosament.

Front del Nord

Les forces lleials basques han ocupat el poble de Gontramuntro

Bilbao (4 tarda). — Les nostres forces han efectuat un atac als facciosos pel sector de Munguía, per mitjà d'artilleria i aviació que ha protegit a les nostres forces d'infanteria.

Després d'una lluita aferrissada, ha caigut al nostre poder la posició poblada de Gontramuntro. A més ens hem apoderat de nombroses municions i armament.

En un cop de mà enemic sobre les nostres línies, hem hagut de rectificar les nostres posicions al sector de Meaça.

Contra les falses notícies

Bilbao (4 tarda). — Sortint al pas de falses notícies que propaguen les estacions de ràdio faccioses el govern basc ha publicat un ban dient que els

dipòsits de valors i altres objectes dels bancs d'Euskadi es troben dipositats i completament segurs al Banc de Bilbao.

Les nostres bateries antiaèries han disparat contra els avions facciosos tocant-ne un que amb grans dificultats s'ha fet mar endins.

dipòsits de valors i altres objectes dels bancs d'Euskadi es troben dipositats i completament segurs al Banc de Bilbao.

No han ocupat encara Munguía

Bilbao (4 tarda). — Desmentim des d'aquestes columnes altra vegada, les informacions que sobre una supo-

sada ocupació del poble de Munguía fan córrer les emissores faccioses.

El poble de Munguía, a causa dels bombardeigs ha estat evacuat de la seva població civil no combatent. Això ultra representar una més ampla llibertat de moviments a les tropes lleials, estalvia la immolació de moltes víctimes innocents.

Munguía, però, malgrat tot, resisteix i per ara no es deixarà dominar.

El corresponsal de l'agència Havas ha cablegrafiat també la mentida que suposa la dita ocupació.

S'ha repartit un fullet dels que seran enviats a la S. de N. per mitjà d'Alvarez del Vayo i que demostra la intervenció alemanya als diferents fronts de lluita bascos.

Tres vaixells francesos a Espanya

Bilbao (4 tarda). — El cap del govern francès Leon Blum ha posat tres vaixells escortats per marina de guerra francesa, a disposició del Comitè de Bilbao per tal de portar a Vitòria els queviures i diners recollits entre el proletariat francès.

Aquests tres vaixells retornaran després a França amb nens refugiats espanyols.

ESTRANGER

Els avions que aquest matí han volat sobre Cerberé

Un nen francès ferit

Perpinyà (4 tarda). — Tres aparells rebels han volat aquesta matinada sobre Culera i Port-Bou deixant caure algunes bombes incendiàries sense conseqüències.

Des dels aparells s'ha metrallat la població. Les bateries antiaèries de la costa han posat en fuga els avions.

Un d'ells ha volat sobre territori francès és a dir damunt Cerberé i també ha fet funcionar les seves metralladores. Fruit d'aquesta agressió ha resultat un nen francès ferit.

El fet ha produït gran emoció entre el poble cerberenc i més tard a tot el territori del Migdia francès. S'han dirigit precis a les autoritats per tal que extremen la vigilància de la costa francesa i no torni a repetir-se aquest lamentable accident.

Interviu de Companys

París (4 tarda). — El corresponsal a Barcelona del «Petit Parisien» ha celebrat una intervui amb el president de Catalunya Lluís Companys respecte a les possibilitats d'una treva en la lluita que sostenim contra el feixisme.

Entre moltes coses el president Companys ha dit: Amb els facciosos hi ha també un poble que es troba sota el seu domini. Nosaltres no podem pactar amb els feixistes però, podem apropar-nos a aquest poble dominat. També ha dit: «Fem la guerra,

però l'odiem. Si lluitem és perquè no pugui tornar a imperar la política dels nostres adversaris».

Editorial Marxista

Darreres novetats publicades per aquesta Editorial

Lenin:	
Tareas de las Juventudes Comunistas.	30 cts.
Lenin:	
El Programa Comunista.	30 cts.
A. Kolontay:	
El Comunismo y la Familia.	20 cts.
A. Zinoviev:	
¿Qué es el imperialismo?	30 cts.
A. Rafael Sardá:	
Colectividades Agrícolas.	30 cts.
Resoluciones de la Juventud Comunista.	30
Wolf Bertram:	ct.
Espania 1937, Alemania 1918.	30 cts.
G. Zinoviev:	
El Ejército y el Pueblo.	30 cts.
Alfred Rosmer:	
Zimmerwald.	20 cts.
N. Bujarin.	
A B C del Comunismo.	1'50 ptes
Victor Serge:	
Petrogrado en peligro.	30 c..
Santiago Palacin:	
La Revolución y el campo.	1 pta
J. Oltra Picó:	
Socialización de las fincas urbanas y Municipalización de los servicios.	1 pta
La mujer ante la revolución.	30 cts.
La política militar del POUM.	30 cts.
Resoluciones aprobadas a la Conferencia Militar del P. O. U. M. celebrada a Lleida el 17, 18 i 19 de gener d	

Ha reaparegut "La Antorcha", el valent setmanari de la J. C. I. de Madrid, que fou suspès per Cazorla

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Comunistes:
Visca "La Antorcha"

Abans que tot la guerra.... però també la Revolució

El problema més candent, més interessant és el de guanyar la guerra, per ella tenim de fer tots els sacrificis, tots els nostres esforços han d'ésser encaminats per a què aquesta guerra cruenta i criminal acabi prompte, que s'acabi d'una vegada i per sempre aquesta barbàrie feixista, aquesta matança de dones i infants innocents; que no es vegi més aquest bombardeig de ciutats obertes on solament es busca la destrucció i la desfeta de tot l'útil, de tot el que demà ha d'ésser el patrimoni d'Espanya nova i social que anem a formar.

Però, també no descuidem que la Revolució no ha de restar endarrerada. El nom de "Revolució" que a molts escandalitza no és ni ha d'ésser un símptoma de terror ni de caos; la revolució que com a marxistes anem a bastir és i ha d'ésser, econòmica i social, progressiva, instructiva i renovadora de tot el vell i podrit, que ens han llegat els Estats feixistes i burgesos d'aquests darrer temps.

Tenim d'emprendre una labor feconda, per a donar una confiança a l'obrer, per a que compregui clarament que solament la Revolució Socialista pugui donar-li el benestar de temps somniat, tenim de fer una reforma en l'aparell econòmic de la Nació, s'ha de socialitzar les indústries, anar ràpidament a la creació de Granges Agrícoles i Bancs també Agrícoles, per a què el camperol tingui el suficient per a llur complet desenvolupament, per a què l'home rústec de la terra tingui llur benestar econòmic i social dintre el seu treball costós, que els Bancs els hi facilitin diners per a què pugui comprar instruments de llaurar, màquines de totes classes, que amb ells la vida li sigui més agradable i no tan pesada, que les Granjes des de llur establiment Social i econòmic va-

loritza llurs productes estabilitzant-los a tenor de les altres matèries, fent-ho així els productes alimentosos baixarien, la vida no seria tan costosa i s'acabarien d'una vegada i per sempre els interme-

A palabras necias, oídos sordos

Després d'una lluita aferrissada que estem portant fa deu mesos contra el feixisme criminal, vegem a la reraguarda fets més cruents i més sagnants que als mateixos fronts de combat

VISAT PER LA CENSURA
VISAT PER LA CENSURA

Molts companys nostres han caigut durant aquests dies. Dates ben tristes per el Proletariat. Nosaltres venjarem, aquesta sang vessada entregant, si és necessari, la nostra vida per defensar la Revolució.

S'ha sofert i es sofreix. Encara sofrim més a causa de les campanyes difamatòries que es porten contra nosaltres, que som els veritables lluitadors que defensem la Revolució. No hem pas d'espantar-nos, no hem pas d'ajupir el cap. És ara, quan el podem enlairar més dret que mai i ens hem de juramentat a tenir-l'hi sempre i l'hi tindrem perquè, som els únics que podem tenir-l'hi.

S'han registrat fets monstruosos; dotze companys de la C. N. T. foren assassinats i abandonats per una ambulància al cementiri de Sardanyola; un altre company de la C. N. T. i un del P. O. U. M., assassinats vilment a Lleida. Fets com aquests se n'ha registrat una colla. Les "Tràgiques jornades de Maig" restaran eternament gravades a la memòria del proletariat revolucionari.

diaris que són el desastre econòmic del treballador.

Aquesta ha d'ésser la nostra Revolució; ningú tindrà d'escandalitzar-se quan parlem d'ella. Donarem una confiança a l'obrer i camperol i ens apropiarem cada dia més a la data gloriosa de l'implantació del Socialisme.

Per humanitat, pels sentiments revolucionaris guanyem la guerra... però també fem la Revolució.

LLUIS LLONGARRIU

Poble de Llierca, 22-5-37.

No hem però, de gallejar de VISAT PER LA CENSURA VISAT PER LA CENSURA "valents". N'hi ha prou amb ésser, solament, el que som; els defensors de la Revolució Proletària.

Mentre a la reraguarda provocaven als treballadors revolucionaris i assassinaven els obrers, al front d'Aragó, l'aviació feixista bombardejava els nostres hospitals. Que ho digui, sinó, l'únic company supervivent del bombardeig a l'hospital d'Apiés; puix que els altres moriren enmig la flamarada.

VISAT PER LA CENSURA

VISAT PER LA CENSURA

VISAT PER LA CENSURA

VISAT PER LA CENSURA

Qui és el culpable d'aquest moviment contrarrevolucionari?

Els treballadors saben jutjar i jutjaran. Nosaltres seguirem la nostra ruta empresa, que és l'única que ens pot portar al camí de la victòria.

Deixem als difamadors que continuïn la tasca fins a acabar les forces, mentre nosaltres recordem aquell adagi tan popular:

"A palabras necias, oídos sordos".

PAULI PALLAS

Visat per la censura

Estem renyits amb el terrorisme

Una y otra vez, nuestro Partido se ha manifestado con toda claridad y energía, contra el atentado personal y el terrorismo, consecuente con la ideología marxista que requiere para el logro de las aspiraciones políticas, movimientos en masa y no actos esporádicos, sabotajes y otros hechos terroristas que resultan contraproducentes. Una y otra vez, tanto en la exposición de nuestras doctrinas como cuando la insensatez ha producido alguna víctima de cualquier tendencia política, hemos expresado esta nuestra opinión con toda claridad y contundencia.

Aprovechando los últimos sucesos que se han producido en Barcelona, se han realizado una serie de crímenes repugnantes en contra del proletariado y principalmente de sus militantes más activos o significados. Estos actos que deben ser condenados por todos los que de veras sienten un ideal de emancipación, se pretende levantarlos con fines políticos en contra de determinada tendencia, o mejor dicho en contra de nuestro Partido.

Anteayer en el órgano del reformismo en Cataluña, se podía leer una nota en la que se mantenía, con fines notoriamente políticos y con el deseo puesto al descubierto, de querernos desprestigiar, el criterio de que en estos actos criminales jugaba la mano de nuestro Partido, al que a pesar de todo se obstinaban en ir calificando de "trotskysta" y quieren dar a entender que tenemos todo un plan de terrorismo para poder así mejor ayudar al fascismo.

Sería pueril hacer caso de estas malévolas insinuaciones, de las que podemos decir que obedecen a todo un plan de provocación en contra de la sana tendencia marxista del movimiento obrero en nuestro país. Pero la sarta de insultos y calumnias que ante nuestra total indiferencia, por ser falsos, se nos ha ido achacando, ha hecho, al parecer, sus efectos entre inconscientes obreros y principalmente en los sectores de la pequeña y gran bur-

guesía que ve en nosotros a un enemigo encarnizado. Todo esto nos obliga a salir una vez más en defensa de nuestras posiciones y de nuestro perfecto derecho a defender, a divulgar y a querer aplicar los postulados de nuestro programa de realizaciones del socialismo científico.

Hemos de sentar de una manera clara que no nos extraña esta campaña que ha tomado ahora caracteres de inusitada violencia y que tiene todas las características de ser tan amplia en sus actos, como ambiciosa en sus resultados. Para nosotros no existe en este caso otra cosa que la acción coordinada de todos los elementos de que dispone el capitalismo internacional para ahogar como sea la naciente revolución española, que tenía como misión primordial la de irradiar con su triunfo, una potente acción revolucionaria en el proletariado de todos los países sometidos al yugo capitalista. Y el capitalismo, ha encontrado en el reformismo histórico de la segunda internacional y en el flamante de la tercera, la avanzada de su acción y entre estos y los agentes especiales que en todas las luchas por la emancipación proletaria ha mezclado, ha podido crear esta atmósfera tan confusa. Esto permite que mientras por una parte provoca crímenes monstruosos, por otra, al parecer "honrada y actuando de buena fe", se dedica a buscar, aunque sea sin argumento alguno, los autores de tales fechorías entre los elementos y partidos más responsables de la clase obrera.

Conocemos casos parecidos, producidos en otros pueblos y sabemos a que atenderlos. Tenemos la conciencia tranquila en cuanto a nuestros actos y en lo que se refiere a las provocaciones, sabemos responder con métodos adecuados.

Esto es todo cuanto tenemos que decir de lo que ocurre en retaguardia, los que estamos en el frente desde el primer momento para combatir el fascismo.

Fulletó de L'Espurna 87 - El Taló de Ferro

buscades com a llocs privilegiats del paradís.

—No ho acabo d'entendre encara. Què els passarà als altres sindicats? N'hi ha molts més que queden fora que no pas a dintre d'aquesta combinació!

—Els demés sindicats s'aniran gastant i desapareixeran paulatinament, puix que, fixant-hi bé, els treballadors de la via, els mecànics i els metal·lúrgics, realitzen una feina essencialíssima de la nostra civilització mecànica. Tenint assegurada llur fidelitat, el Taló de Ferro pot fer barbarotes als nassos i a la barba dels demés treballadors. El ferro, l'acer, el carbó, les màquines i els transports, constitueixen l'ossamenta de l'organisme industrial.

—Però, i el carbó? vaig preguntar-li. Hi ha prop d'un milió de minaires.

—Això son treballadors que es pot dir que no els cal habilitat professional. No entren en línia de comptes. Llurs salaris

seran reduïts i les hores de treball els seran augmentades. Seran esclaus com tota la resta, i potser els que s'embutiran més. Es veuran obligats de treballar, tal com els passa ara als cultivadors, que tenen d'anar a raure als mateixos que els han robat les terres. I passarà el mateix amb els altres sindicats que es troben fora de la combinació. Cal esperar-nos a veure'ls com vacillen i com s'esmicolen. Llurs membres estan condemnats al treball forçat, per llurs panxes que cal omplir, i per la llei nacional també.

«Saps el que li passarà a Farley (1) i als esquiroles que comanda? Ja t'ho diré. Llur ofici està cridat a desaparèixer com a tal, puix que no hi hauran més vagues. Només hi hauran revoltes d'esclaus. Farley i la

(1) James Farley, trenca-vagues cèlebre d'aquella època. Era un home que no es pot negar que tenia capacitats, però més d'audàcia que no pas de moralitat. Va enllair-se molt amunt sota la dominació del Taló de Ferro, reixint fins a fer-se admetre com membre de la casta dels oligarques. Fou assassinat el 1932 per Sarah Jenkins, el marit de la qual l'havien matat els esquiroles trenta anys abans.

seva trepa passaran a ésser guardes-xiurma. Oh! No se'ls donarà pas aquest nom. Es dirà que son els encarregats de fer complir la llei que prescriu el treball obligatori... Aquesta traïció dels grans sindicats no farà més que donar allargos a la lluita, però, està escrit, que un dia la revolució triomfarà.

—Davant d'una tan potent combinació com ho és la de l'Oligarquia amb els grans sindicats, com pots esperar que la revolució arribi a triomfar algun dia? Vaig preguntar-li. Aquesta combinació pot durar indefinidament.

Va fer que no, amb el cap.

«Es una de les nostres conclusions generals que tot sistema basat en les classes i en les castes porta en sí mateix els germes de sa pròpia decadència. Quan una societat està fundada en la diversitat de classes, com pot impedir-se la formació de castes? El Taló de Ferro no s'hi podrà oposar i indefinitiva tindrà de sucumbir destruït per elles. Els oligarques ja han format una cas-

ta, la d'ells; però, esperat que els sindicats afavorits desenvolupin la llur! I això no trigarà gaire. El Taló de Ferro farà tot el possible per a evitar-ho, però no hi reixirà pas.

«Els sindicats privilegiats comprenen el bé i millor dels treballadors nordamericans. Són homes forts i capacitats. Han entrat en els sindicats per l'estímul d'obtenir bons empleus. Tots els bons obrers dels Estats Units tindran l'ambició d'esdevenir membres de les Unions privilegiades. L'Oligarquia enoratjarà aquestes ambicions i les rivalitats que en resultin. I és així que aquests homes forts, que si les coses haguessin anat d'altra manera haurien pogut esdevenir revolucionaris, seran guanyats a la causa de l'Oligarquia, i esmerçaran llur força per a sostenir-la.

«Per altra part, els membres d'aquestes castes obreres, d'aquests sindicats privilegiats, faran tota mena d'esforços per a transformar llurs organitzacions en corporacions tancades; i ho logran. La categoria de membre hi esdevindrà hereditària.